

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การค้นคว้าอิสระเรื่อง สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

สรุปผลการศึกษา

1. วัตถุประสงค์การศึกษา

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดี ยาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ และเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์

2. วิธีดำเนินการศึกษา

ผู้ศึกษาดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 33 คน และเจ้าหน้าที่คุมประพฤติของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ จำนวน 10 คน รวมทั้งสิ้น 43 คน เป็นการศึกษาโดยใช้แบบสัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม และจากเอกสารสำนวนการสอบสวนเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลซึ่งผู้ศึกษาสร้างขึ้นจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นนำมาวิเคราะห์สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์

3. สรุปผลการศึกษา

3.1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด พบว่า ผู้กระทำความผิดซ้ำส่วนใหญ่ เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง มีอายุระหว่าง 14-55 ปีระดับการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาและระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวนครั้งที่ผู้กระทำความผิดซ้ำมากที่สุดมีตั้งแต่ 2-5 ครั้ง คือ สถานเสพยาเสพติด รองลงมาคือ สถานเสพและครอบครอง และน้อยที่สุด คือ สถานเสพและจำหน่าย ซึ่งผู้กระทำความผิดซ้ำในสถานเสพยาเสพติด จะอยู่ระหว่าง 2-3 ครั้ง

และที่มากที่สุด คือ 5 ครั้ง และ ผู้ที่กระทำความคิดซ้ำมากที่สุด คือกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 18 – 25 ปี รองลงมาคือ กลุ่มที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี และกลุ่มที่มีอายุระหว่าง 25 – 35 ปี ตามลำดับ

3.2 สาเหตุการกระทำความคิดซ้ำในคดียาเสพติด โดยแยกศึกษาสาเหตุออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ ด้านครอบครัว ด้านกลุ่มเพื่อน ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัย และด้านคุณลักษณะของผู้กระทำความคิด ซึ่งผลการศึกษาในแต่ละด้านสามารถสรุปได้ดังนี้

3.2.1 ด้านครอบครัว พบว่า มีสาเหตุหลักมาจาก บุคคลในครอบครัวของผู้เสพยาเสพติด เช่น บิดามารดาเลิกร้างหรือหย่าร้าง ไม่ได้อยู่ร่วมกัน บิดามารดาต่างมีคู่ครองใหม่ ไม่ดูแลเอาใจใส่ลูก ปล่อยให้ห้อยในความอุปการะเลี้ยงดูของบิดามารดาเลี้ยง บิดาบางคนเจ้าชู้ ชอบเที่ยวสูบบุหรี่ เล่นการพนัน ไม่เป็นแบบอย่างที่ดีให้เหมาะสม ฐานะทางครอบครัวยากจน มีรายได้ต่ำ และต้องประกอบอาชีพทั้งสองคน บิดามารดาจึงขาดการอบรมเลี้ยงดู ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอน บกพร่องต่อหน้าที่ ปล่อยให้ลูก ๆ ประพฤติตนอย่างอิสระตามใจตัวเอง จึงทำให้ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์

3.2.2 ด้านกลุ่มเพื่อน พบว่า สาเหตุหลักเกิดจากผู้กระทำความคิดซ้ำในคดียาเสพติด จะคบหาสมาคมคลุกคลีกับเพื่อนที่ไม่ดี และเป็นสาเหตุที่ทำให้ยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติด ซึ่งเกิดจากความไม่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ หรือทำไปเพื่อความสนุกสนาน อยากรู้ อยากลอง โดยเชื่อว่า ไม่มีอันตรายและช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อย จึงเป็นสาเหตุที่กระทำความคิดซ้ำพฤติกรรมที่เป็นปัญหาด้านยาเสพติด ผู้กระทำความคิดส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเสพยาเสพติดหลายชนิด เช่น ใบกระท่อม กัญชา ยาบ้า ฯลฯ และกลุ่มเพื่อนที่คบหาสมาคมจะมีพฤติกรรมการเสพและจำหน่ายยาเสพติด เนื่องจาก อยากรู้ อยากลอง ความคึกคะนอง และพอใจในฤทธิ์ยาเสพติด จึงเป็นสาเหตุของการกระทำความคิดซ้ำทุกรูปแบบ

3.2.3 ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัย พบว่า สาเหตุสำคัญมาจาก ผู้กระทำความคิดซ้ำอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีแต่อบายมุข สิ่งเสพติด มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ญาติพี่น้องเสพยาเสพติด เพื่อนบ้านเสพยาเสพติด การที่ผู้กระทำผิดหันโทษแล้วกลับเข้าไปอยู่ในชุมชนที่ทำงาน ที่พักอาศัย กลุ่มเพื่อน เครือข่ายผู้ค้าผู้เสพยาเสพติด ดังนั้นชุมชนหรือสภาพแวดล้อม จึงถือว่าเป็นแหล่งที่เป็นสาเหตุให้มีผู้กระทำความคิดซ้ำในคดียาเสพติด ได้กระทำความคิดซ้ำและเมื่อถูกชักชวนก็อดไม่ได้ที่จะเข้าสู่วงจรยาเสพติดอีก

3.2.4 ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล พบว่า สาเหตุหลักเกิดจากผู้กระทำความคิดซ้ำในคดียาเสพติด มักมีลักษณะนิสัยเฉพาะตัว คือ มีการศึกษาน้อย อายุน้อย รักสนุก อยากรู้ อยากลอง ชอบเที่ยวเตร่ ฟุ้งเฟ้อไม่พอเพียง ตามแพ้นั้น ตามเพื่อน ชอบความสวย เกียจคร้าน ไม่รัก

การทำงาน ไม่ชอบงานหนัก ซึ่งความคิดเกี่ยวกับยาเสพติดมีฐานความคิดอยู่ 4 ฐานความคิด คือ ฐานเสพ ฐานเสพและครอบครอง ฐานเสพและครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐานเสพและจำหน่าย อย่างไรก็ตาม สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดขึ้นอยู่กับสาเหตุร่วมในด้านอื่น ๆ ได้แก่ ความสัมพันธ์ในครอบครัว การเสพให้มีแรงทำงาน ความรู้เท่าไม่ถึงการณ์ และสภาพชุมชนที่อยู่อาศัย รวมทั้งสาเหตุและคุณลักษณะพื้นฐาน เช่น เพศ อายุ การศึกษา ฯลฯ

3.3 แนวทางในการป้องกันและแก้ไขสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติด จากการประมวลผลของกลุ่มตัวอย่าง ซึ่ง ได้แก่ ผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดและผู้กระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดที่พ้นโทษแล้ว และเจ้าหน้าที่คุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ในฐานะผู้ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิด ได้ให้แนวทางป้องกันและแก้ไขโดยแยกเป็นรายด้าน ดังนี้

3.3.1 ด้านครอบครัว ควรเริ่มจากการสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว แบ่งเบาภาระหน้าที่แก่กันและกันภายในบ้าน มีความรักใคร่กลมเกลียว และมีความเข้าใจกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกันเมื่อมีปัญหา ช่วยสอดส่องดูแลสมาชิกในครอบครัวอย่าให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติด คอยอบรมตักเตือนสมาชิกในครอบครัว ให้ความรู้ถึงโทษและภัยของยาเสพติด หากมีสมาชิกในครอบครัวเสพยาเสพติด ครอบครัวควรรีบให้เข้ารับรักษาตัว อย่าปล่อยทิ้งไว้นาน ๆ ควรรีบรักษาโดยเร็วที่สุดเพื่อประโยชน์ในการรักษา

3.3.2 ด้านกลุ่มเพื่อน ควรรู้จักเลือกคบเพื่อนที่ดี ส่งเสริมให้คิดและกระทำสิ่งที่ดีมีประโยชน์กล้าพูดปฏิเสธเพื่อนที่ชักจูงไปในทางที่ไม่ดี เช่น การพูดปฏิเสธเพื่อนที่ชวนให้ลองเสพยาเสพติด เพราะเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่เยาวชนจะไม่กลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ควรเฝ้าสังเกต หากพบว่าเพื่อนมีความประพฤติที่ไม่ดี ก็ควรให้เด็กและเยาวชนออกจากเพื่อนกลุ่มนั้น โดยให้เหตุผลเกี่ยวกับการคบเพื่อน เพื่อให้เด็กและเยาวชนจะได้ไม่เกิดความรู้สึกว่าตนเองถูกบังคับหรือรู้สึกว่ามีบิดามารดาหรือผู้ปกครองเข้ามาก้าวล่วงเรื่องส่วนตัวด้านการคบเพื่อน ควรให้คำแนะนำแก่เด็กในเรื่องการวางตัวในการเข้าสังคมกับเพื่อนใหม่และการปฏิเสธเมื่อถูกชักชวนให้กระทำผิด

3.3.3 ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัย คนในชุมชนควรจะต้องช่วยกันอบรมสั่งสอน ปลูกฝังค่านิยม คุณธรรมที่ดีงามอย่างเหมาะสม ช่วยชี้แจงให้เพื่อนบ้านเข้าใจถึงโทษและภัยของยาเสพติด เพื่อมิให้เพื่อนบ้านที่รู้เท่าไม่ถึงการณ์ต้องถูกหลอกลวง และหากพบว่า เพื่อนบ้านติดยาเสพติด จงช่วยแนะนำให้ไปรักษาตัวที่โรงพยาบาลภายในชุมชนหรือคนภายนอกชุมชนมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับยาเสพติด โดยอาจใช้มาตรการตักเตือน กีดกันทางสังคม หรือแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจ คณะกรรมการหมู่บ้าน/ชุมชน หรือตั้งศูนย์รับแจ้งเบาะแสเกี่ยวกับสิ่งเสพติด เมื่อพบว่ามีการซื้อขายหรือเสพสิ่งเสพติดภายในชุมชน

3.3.4. ด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล ควรศึกษาความรู้เกี่ยวกับโทษ และพิษภัยของสารเสพติด นับเป็นเกราะป้องกันตัวที่ดี ที่จะช่วยให้พ้นจากสารเสพติดได้ มีทักษะในการดำเนินชีวิต รู้จักแก้ไขปัญหาในทางที่ถูกที่ควร กล้าเผชิญปัญหา รู้จักคิดไตร่ตรองด้วยเหตุผล ไม่หลีกเลี่ยงปัญหาด้วยการเสพสารเสพติด มีความภาคภูมิใจในตนเอง โดยรู้สึกว่าชีวิตมีคุณค่า ไม่ควรทำลายชีวิตที่ได้มาด้วยการติดสารเสพติด และใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ ในการเสริมสร้างคุณค่าให้กับตนเอง โดยการทำกิจกรรมต่างๆ เช่น ออกกำลังกาย เล่นดนตรี อ่านหนังสือ เป็นต้น

อภิปรายผล

จากการศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ สามารถอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. ผลการศึกษาสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ โดยแยกศึกษาสาเหตุออกเป็น 4 ด้าน พบว่า ด้านครอบครัว สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ บิดามารดาอย่าร้าง ไม่ได้อยู่ร่วมกัน บิดามารดาต่างมีคู่อรองใหม่ ไม่ดูแลเอาใจใส่ลูก ฐานะทางครอบครัวยากจน มีรายได้ต่ำ เป็นต้น ด้านกลุ่มเพื่อน สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ คบเพื่อนไม่ดี รู้เท่าไม่ถึงการณ์ อยากรู้อยากลอง โดยเชื่อว่าไม่มีอันตรายและช่วยบรรเทาอาการปวดเมื่อย เป็นต้น ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนที่อยู่อาศัย สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ ผู้กระทำความผิดซ้ำอาศัยอยู่ในสภาพแวดล้อมที่แวดล้อมด้วยอบายมุข สิ่งเสพติด มีการทะเลาะเบาะแว้งกัน ญาติพี่น้องเสพยาเสพติด เพื่อนบ้านเสพยาเสพติด เป็นต้น และด้านคุณลักษณะเฉพาะบุคคล สาเหตุหลัก ๆ ได้แก่ มีการศึกษาน้อย อายุน้อย รักสนุก อยากรู้อยากลอง ชอบเที่ยวเตร่ ฟุ้งเฟ้อ ไม่พอเพียง ตามแฟชั่น ตามเพื่อน ชอบความสวย เกียจคร้าน ไม่รักการทำงาน ไม่ชอบงานหนัก เป็นต้น ทั้งนี้อาจเป็นได้ว่า การกระทำความผิดซ้ำมักเกิดจากตัวผู้กระทำความผิดเองและผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้งสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยที่มีอิทธิพลสำคัญในการทำให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

ผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องงานวิจัยของ ศิรินันท์ เพียรโรจน์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัย เรื่อง สาเหตุการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในจังหวัดยะลา ซึ่งกล่าวไว้ว่า การกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน สาเหตุส่วนใหญ่เกิดจากตัวของเด็กและเยาวชนเองเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาสาเหตุเกิดจากปัจจัยภายในครอบครัว เนื่องจากฐานะบิดามารดา ยากจนเป็นส่วนใหญ่ ความสัมพันธ์ที่ไม่ดีกับมารดาบิดา ครอบครัวแตกแยก ไม่ได้อยู่ด้วยกัน บิดามารดาเลิกร้างกัน เยาวชนไม่ได้รับการอบรมขัดเกลา ส่วนปัจจัยภายนอกครอบครัวที่มีผลต่อสาเหตุการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ได้แก่ สาเหตุที่เกิดจากสภาพแวดล้อม คือ มีแหล่งมั่วสุม มีแหล่ง

เสพยาเสพติด แหล่งค้ายาเสพติด ส่วนใหญ่คบหาเพื่อนที่ไม่ดี ที่ส่งผลให้เด็กและเยาวชนกลุ่มนี้ไม่สามารถดำเนินชีวิตได้อย่างปกติสุข ไม่สามารถปรับตัวและนำไปสู่การกระทำผิดซ้ำ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ คณิงนิจ วิหคมาตย์ (2552 : 124) ได้กล่าวถึง การมองตนเองในภาวะคืนสู่ครอบครัวและสังคมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน ได้กล่าวไว้ว่า การมองตนเองของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน มีความเชื่อมโยงกับปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลกับสภาพแวดล้อมภายนอก เช่น ครอบครัว เพื่อน ชุมชน แหล่งที่อยู่อาศัย และสภาพแวดล้อมภายในตัวตน ได้แก่ ความรู้สึก การรับรู้ การให้ความหมาย การตีความและการเห็นคุณค่าในตนเอง มีผลต่อการมองตนเองและดำเนินพฤติกรรมทั้งในทางที่ดีหรือไม่ดี ซึ่งภายหลังการปล่อยตัว เยาวชนจะกลับไปเริ่มต้นในครอบครัวก่อนขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ในครอบครัวที่มีอยู่เดิมด้วย และจะพยายามเปลี่ยนแปลงตนเองในทางที่ดีขึ้นตามที่สังคมคาดหวัง เช่น ทำงาน เรียน เลิกคบเพื่อนที่ไม่ดี แต่เมื่อกลับสู่สังคมเดิมแล้วต้องเผชิญกับสภาพการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของเยาวชน เช่น ไม่ยอมรับ ไม่ไว้วางใจ ตำหนิ ประทับตรา และเพื่อลดรอยมลทินประทับจึงมีการสร้างพื้นที่การยอมรับและการยอมรับและจัดการปัญหาด้วยตนเอง เช่น หลบหนี ใช้ชีวิตอยู่กับเพื่อน ใช้ความรุนแรง เมื่อมีสิ่งขั้วๆ หรือกดดันจะผลักตัวเองออกจากสภาพการณ์นั้นแล้วกลับไปกระทำผิดซ้ำได้อีก เยาวชนตระหนักถึงผลเสียของการกระทำผิด เพียงแต่ไม่สามารถต่อต้านสิ่งขั้วๆนั้นได้ นอกจากนี้ยังเผชิญกับปัจจัยเรื้อรัง ได้แก่ ผลตอบแทนทั้งรูปธรรม (เงินทอง สิ่งของ) และนามธรรม (การยอมรับ อำนาจ คุณค่าในตนเอง) มักจะประเมินความคุ้มค่าและโอกาสที่จะได้สิ่งที่ต้องการแล้วจึงตัดสินใจกระทำความผิด โดยขาดการคำนึงถึงสภาพแวดล้อมอย่างรอบด้านและผลกระทบในระยะยาว ซึ่งเยาวชนต้องมีการกำหนดสร้างโอกาสด้วยตนเองอันจะนำไปสู่การเปลี่ยนตนเองที่มีความยั่งยืนที่สุด พร้อมกับ โอกาสจากครอบครัวและสังคม เช่น การยอมรับ ไว้วางใจ ให้อภัย เยาวชนมีความปรารถนาต่อตัวเอง อาชีพการเรียน และพื้นที่ปรับตัว ซึ่งจะเป็นการคืนคุณค่าในตนเองและต้องมีการจัดการต่อความต้องการภายในตัวของเยาวชนให้เป็นไปในทิศทางที่เหมาะสม

สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สันติ อุทธิรัตน์ และคณะ (2548 : 7) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาเกณฑ์ความเสี่ยงและปัญหาความต้องการเพื่อพัฒนาระบบการจำแนกผู้กระทำผิด” ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการทำนายผลสำเร็จของการคุมประพฤติของเกณฑ์ที่ใช้ในการจำแนกผู้กระทำผิด ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ความเสี่ยง ได้แก่ ด้านการกระทำที่ผิดกฎหมายแต่ไม่ถูกดำเนินคดีหรือไม่มีโทษจำคุก , ด้านประวัติการกระทำผิดกฎหมายที่ศาลพิพากษาจำคุก/รอกการลงโทษจำคุก , ด้านการผิดเงื่อนไขการคุมความประพฤติ, ด้านประวัติการก่อเหตุรุนแรงมีพฤติกรรมก้าวร้าว หรือพฤติกรรมที่แสดงถึงการขาดความสำนึก/

รับผิดชอบ , ด้านการคบค้าสมาคมกับนักเลงอันธพาล / กลุ่มอาชญากร/ ผู้ค้าหรือผู้เสพยาเสพติด และ ด้านความเสี่ยงอื่นๆที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อการกระทำความผิดซ้ำ และเกณฑ์สภาพปัญหาและความต้องการ ได้แก่ ปัญหาเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย/สภาพแวดล้อม ปัญหาเกี่ยวกับผู้อุปการะ ผู้ดูแล ปัญหาความสัมพันธ์ในครอบครัวหรือผู้ที่พักอาศัยอยู่ด้วย ปัญหาเกี่ยวกับการศึกษา อาชีพ ปัญหาทางการเงิน การมีโรคประจำตัวร้ายแรง การมีอาการผิดปกติทางจิต/บุคลิกภาพ/พฤติกรรม ปัญหาการดื่มสุรา ปัญหาการใช้ยาหรือสารเสพติด และ ปัญหาอื่น ๆ พบว่า เกณฑ์ความเสี่ยงและสภาพปัญหาและความต้องการดังกล่าว สามารถใช้ทำนายผลสำเร็จของการคุมความประพฤติได้ โดยจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีความเสี่ยงและจำเลยและผู้ถูกคุมความประพฤติที่ไม่มีปัญหาและความต้องการจะพ้นการคุมความประพฤติได้มากกว่า โดยผู้ที่ได้รับการประเมินว่า ไม่มี ความเสี่ยงหรือมีความเสี่ยงในระดับที่ต่ำ – ปานกลาง จะพ้นการคุมความประพฤติได้มากกว่าและมีแนวโน้มจะกระทำผิดซ้ำน้อยกว่าผู้ที่ได้รับการประเมินว่า มีความเสี่ยงในระดับสูง ยกเว้นในกลุ่มผู้ที่ไม่มีปัญหาและความต้องการ และผู้ที่มีระดับของการควบคุมและสอดส่องในระดับ ไม่เข้มงวด มีแนวโน้มที่จะพ้นการคุมความประพฤติได้มากกว่าผู้ที่มีระดับปานกลางและเข้มงวด

2. ผลการศึกษาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขที่เป็นสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำ ในคดียาเสพติดในพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ โดยแยกเป็นรายด้าน ตามสาเหตุของการกระทำความผิดซ้ำ ซึ่งผลการศึกษาเป็นทัศนะและมุมมองของผู้กระทำความผิดซ้ำส่วนหนึ่งและอีกส่วนหนึ่งเป็นทัศนะและมุมมองของเจ้าหน้าที่คุมประพฤติซึ่งมีหน้าที่เกี่ยวข้องโดยตรง จึงสะท้อนให้เห็นว่าการป้องกันและแก้ไขจะสำเร็จผลได้นั้น ต้องป้องกันและแก้ไขที่สาเหตุเป็นหลัก นอกจากนั้นผลการศึกษาในครั้งนี่ยังมีข้อเสนอแนะทางอื่น ๆ เพิ่มเติม ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่า การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำความผิดซ้ำจะต้องดำเนินการอย่างบูรณาการ หลายภาคส่วนเข้าด้วยกันจึงจะแก้ไขปัญหาได้อย่างแท้จริง ผลการศึกษาดังกล่าวข้างต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ กาญจนา คุณารักษ์ (2555) ที่ได้ศึกษา การพัฒนารูปแบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำเกี่ยวกับยาเสพติด กรณีศึกษาสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน พบว่า ปัจจัยของการกระทำผิดซ้ำ คือ ระบบเศรษฐกิจ ระบบการเมืองการปกครอง ระบบสังคม และระบบการศึกษาว่าสาเหตุที่แท้จริง คือ ไม่ตระหนักรู้ว่าการเสพยาเสพติดเป็นการกระทำผิดกฎหมาย กลับไปคบหาสมาคมกับเพื่อนกลุ่มที่เสพยา ขาดโอกาสในการเข้ารับการดูแลรักษา บำบัดฟื้นฟูอย่างถูกต้อง ขาดระบบสังคมที่มีประสิทธิภาพคอยช่วยเหลือ ครอบครัว/ผู้ปกครองมีการศึกษาน้อย ไม่ทราบวิธีการช่วยเหลือที่ถูกต้อง ขาดแรงจูงใจที่จะเลิกเสพยาเสพติด ไม่ตั้งใจที่จะเลิกเสพยาเสพติดอย่างจริงจัง สังคมไม่ยอมรับและไม่ให้โอกาส กรณีรูปแบบการป้องกันการกระทำผิดซ้ำที่พัฒนาขึ้นมี 13 ส่วนประกอบ คือ เป้าประสงค์ของการป้องกัน แผนการป้องกัน นโยบายการ

ป้องกัน กฎหมายที่เกี่ยวข้อง , การประเมินความเสี่ยง , การตระหนักเกี่ยวกับธรรมชาติของมนุษย์ การคัดกรอง กิจกรรมและโปรแกรมการป้องกัน การให้คำปรึกษาแนะนำ การส่งต่อ การติดตาม และการประเมินผล การมีความตั้งใจมุ่งในการป้องกัน การมีอาชีพ และ การมีเครือข่าย โดยอาจเรียกรูปแบบนี้ว่า GP-PLANSACTION MODEL ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิได้ให้การประเมินและรับรองแล้ว

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์

จากผลการศึกษาศาเหตุการกระทำความคิดฆ่าในคดียาเสพติดในเขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ ผู้ศึกษามี ข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์ดังนี้

1.1 ข้อเสนอแนะสำหรับครอบครัว

1.1.1 บิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องเป็นแบบอย่างที่ดี เริ่มต้นของการเปลี่ยนแปลงอย่างมีแบบแผนก่อน ควรจะว่ากล่าวตักเตือน โดยใช้เหตุผล อาจนำข้อกำหนดมาใช้บังคับ ได้แก่ ห้ามไม่ให้เข้าไปในสถานที่อันจะก่อให้เกิดและเยาวชนประพฤติชั่ว ห้ามไม่ให้คบหาสมาคม บุคคลที่เห็นว่าไม่สมควร โดยใช้วิธีการอื่น ๆ ร่วมด้วย เพื่อแสดงให้เห็นว่า บิดามารดาหรือผู้ปกครอง มีความปรารถนาที่จะให้เด็กและเยาวชนเลิกกระทำผิด บิดามารดาจะต้องมีความรักความเข้าใจกันช่วยกันรับผิดชอบอบรมลูกหลาน งานต่าง ๆ กิจกรรมและปัญหาครอบครัว ทุกคนช่วยกันสร้างสัมพันธ์ภาพที่ดี ด้วยความเข้าใจ เลี้ยงดูลูกหลานแบบเสรีประชาธิปไตยทำให้เป็นคนมีเหตุผลกล้าแสดงออก ด้านความผูกพันทางสังคม (Social bond theory) ควรเน้นถึงความสัมพันธ์ภายในครอบครัวเป็นอันดับแรก คือ การทำให้เด็กและเยาวชนเกิดความรู้สึกความรักของพ่อ-แม่หรือผู้ปกครองและความเสียใจต่อการกระทำความคิดของบุตร เพื่อให้เด็กตระหนักถึงความรู้สึกของบุคคลในครอบครัวหากตนเองกลับมากระทำความคิดซ้ำอีก นอกจากนี้ ควรชี้ให้เห็นถึงผลร้ายที่เกิดขึ้นกับผู้เสียหายหรือผู้ที่ตกเป็นเหยื่อที่ต้องสูญเสียทรัพย์สินด้วย

1.1.2 ครอบครัวควรมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขที่เป็นสาเหตุการกระทำความคิดฆ่าในคดียาเสพติด พบว่าครอบครัวเป็นสิ่งสำคัญมากที่มีอิทธิพลต่อแบบแผนการดำเนินชีวิตของผู้กระทำความคิดในการหล่อหลอมบุคลิกภาพและพฤติกรรมของผู้กระทำความคิดในคดียาเสพติด โดยส่วนหนึ่งของสาเหตุการกระทำความคิดฆ่า มีผลมาจากความล่มสลายของสถาบันครอบครัว ที่ไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างเหมาะสม ซึ่งยังถือว่าครอบครัวถึงแม้จะมาจากครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์ อาจมีบิดาเพียงผู้เดียวหรือมารดาเพียงผู้เดียว บิดามารดาเลี้ยง ญาติหรือบุคคลอื่นที่เป็น

ฝ่ายรับรองผู้กระทำความผิดจากศาลในการอบรมดูแล หลังจากกระทำผิดครั้งแรก ด้วยการเอาใจใส่ดูแล ให้ความรักความอบอุ่นและทำความเข้าใจกันอย่างใกล้ชิด ให้ความเวลาในการปฏิสัมพันธ์กันมากขึ้น การสร้างสัมพันธ์ที่ดีในครอบครัว

1.2 ข้อเสนอแนะสำหรับสังคมและชุมชน

คนในสังคมควรช่วยกันสอดส่องดูแลความปลอดภัยของคนในสังคม เช่น เรื่องของยาเสพติด การลักขโมย เป็นต้น คนในสังคมควรเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนที่กระทำ ความผิดหลังจากพ้นโทษ ได้กลับเข้ามาสู่สังคมได้อย่างปกติสุขสังคมควรเปิดโอกาสในการให้ ผู้กระทำความผิดเข้าศึกษาต่อหลังจากที่พ้นโทษแล้ว และการสร้างอาชีพให้แก่ครอบครัวของ ผู้กระทำความผิด ควรสังเกตนิสัยพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงบางอย่างในการคบเพื่อน เพราะถือว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้กระทำความผิดจะกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก ควรเฝ้าสังเกตหากพบว่า เพื่อนมีความประพฤติที่ไม่ดีก็ควรให้ผู้กระทำความผิดออกจากกลุ่มเพื่อนนั้น โดยให้เหตุผลเกี่ยวกับการคบเพื่อน เพื่อให้ผู้กระทำความผิดจะไม่ได้เกิดความรู้สึกว่าตัวเองถูกบังคับหรือรู้สึกว่ามีบิดามารดา หรือผู้ปกครองเข้ามาทักท้วงเรื่องส่วนตัวด้านการคบเพื่อน ควรให้คำแนะนำแก่ผู้กระทำความผิด ในเรื่องการวางตัวในการเข้าสังคมกับเพื่อนใหม่และการปฏิเสธเมื่อถูกเพื่อนชักชวนให้กระทำความผิด ในส่วนสภาพแวดล้อมเดิมที่ผู้กระทำความผิดอยู่ โดยเฉพาะชุมชนแออัด หากจะแก้ไขปัญหา สภาพแวดล้อมในชุมชนดังกล่าว ควรดำเนินการจัดระเบียบสังคมของชุมชนที่มุ่งเน้นถึงการเปลี่ยนแปลงชุมชนให้ดีขึ้นด้านของสภาพแวดล้อมของชุมชน (Community context) ทำการปรับปรุงแก้ไข สภาพแวดล้อมในชุมชนเพราะไม่สามารถควบคุมปัญหาอื่นที่เกี่ยวข้องกับการ กระทำความผิดได้ โดยเฉพาะครอบครัวและชุมชนที่อยู่อาศัยของผู้กระทำความผิดที่มีความสัมพันธ์ กับปัญหาต่าง ๆ ในชุมชน ได้แก่ ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ ปัญหา อายุมขุข ฯลฯ ซึ่งอาจเป็นตัวแปรทำให้กลับไปกระทำความผิดซ้ำได้ทั้งสิ้น ซึ่งในส่วนนี้ ผู้ศึกษาเห็นว่า ในส่วนของหน่วยงานที่มีหน้าที่ปฏิบัติต่อผู้กระทำความผิดทำหน้าที่บำบัดฟื้นฟูสมรรถภาพ ผู้ติดยาเสพติด ควรมุ่งเน้นถึงการสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ผู้กระทำความผิด เป็นสำคัญ

1.3 ข้อเสนอแนะสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

หน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนควรมีการประชาสัมพันธ์ถึงบริการและการให้ความช่วยเหลือ นักสังคมสงเคราะห์ พนักงานคุมประพฤติ ควรติดตามดูแลความประพฤติอย่างต่อเนื่องและพบปะพูดคุยกับผู้กระทำความผิด บิดามารดาหรือผู้ปกครอง และเป็นທີ່ปรึกษาให้กับ ครอบครัว เพื่อช่วยเหลือในการป้องกันแก้ไขปัญหา เสนอแนะแนวทางในการดูแลผู้กระทำความผิด ในชุมชน มีส่วนสำคัญในการช่วยกันยับยั้ง ป้องกันและแก้ไขไม่ให้เกิดการกระทำความผิดซ้ำขึ้น ได้ ดังนั้น ประชาชนภายในชุมชนจะต้องร่วมมือ ร่วมใจกัน สอดส่องดูแล ตัดวงจรการกระทำ เช่น

หลายแหล่งที่มีผู้สมของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิด จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการเป็นพลเมืองที่ดี ร่วมกันรณรงค์การต่อต้านยาเสพติดตลอดจนจัดให้มีการแข่งขันกีฬาภายในชุมชน เพื่อเป็นการใช้เวลาว่างของเด็กและเยาวชนให้เกิดประโยชน์ โดยไม่หันไปให้กระทำความผิดได้ เพื่อป้องกันแก้ไข ปัญหาอาชญากรรม จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่าง ๆ สำหรับ ผู้กระทำความผิดที่ไม่มีอาชีพให้เข้ารับการศึกษาอบรมวิชาชีพจากภาครัฐ เพื่อนำไปประกอบอาชีพ ต่อไป และส่งเสริมครอบครัวมีงานทำ และ โครงการต่าง ๆ ในการพัฒนาชุมชนให้ปราศจากแหล่ง อบายมุข ปราศจากแหล่งยาเสพติด แหล่งการพนันเหล่านี้ ให้เป็นแหล่งชุมชนที่ยากต่อการกระทำ ความผิด (Target hardening) และจะต้องมีการจัดบุคลากร ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถ เข้ามาเป็นวิทยากรในชุมชน เป็นการเผยแพร่ความรู้ทางการศึกษา ทางด้านวิชาชีพ เพื่อให้ผู้กระทำความผิดสามารถสร้างรายได้ให้กับตนเองและครอบครัว ซึ่งจะทำให้ผู้กระทำความผิดประกอบ อาชีพที่สุจริตได้ เพื่อไม่ให้ผู้กระทำความผิดเหล่านี้หวนกลับไปกระทำความผิดซ้ำอีก

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษากันครั้งต่อไป

เนื่องจากการศึกษากันครั้งนี้ พบว่า สาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดใน เขตพื้นที่รับผิดชอบของสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดบุรีรัมย์ พบว่า สาเหตุมาจาก ครอบครัว กลุ่มเพื่อน สภาพชุมชนที่อยู่อาศัย ความต้องการรายได้ การเสพยาให้มีแรงงาน และความรู้เท่าไม่ถึงการณ์

ดังนั้น ในการศึกษากันครั้งต่อไป ควรมีประเมินผลนโยบาย การบริหารจัดการแก้ไขปัญหายาเสพติดและสาเหตุการกระทำความผิดซ้ำในคดียาเสพติดให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น และควร ศึกษาปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงกับการแก้ไขปัญหายาเสพติด เพื่อแสวงหาทางเลือกหรือรูปแบบใหม่ในการแก้ไขปัญหายาเสพติดที่เหมาะสมต่อไป ตลอดจนศึกษาเครือข่ายสังคมด้านยาเสพติดใน จังหวัด เพื่อความร่วมมือของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหายาเสพติดในจังหวัด รวมถึงการสร้าง เครือข่ายสังคมในการแก้ไขปัญหายาเสพติดร่วมกัน